

I' Aleta

Revista dels
Bordegassos
de Vilanova

Desembre 2021
Número 7
època digital

bordegassos
de VILANOVA

Olga Arnau i Sanabra
Alcaldesa de Vilanova i la Geltrú

ALCAL- DESSA

Bordegassos i bordegasses, amigues i amics.

És un plaer dirigir-vos unes paraules mitjançant L'Aleta, la revista de la colla, eina de comunicació i de cohesió que manteniu amb molt de mèrit i esforç any rere any. Per segon any hem tingut una temporada castellera atípica, que afortunadament ha acabat amb un raig d'esperança, amb la recuperació de l'activitat i els primers castells a plaça.

Necessitaria moltes línies per descriure els meus sentiments en el Dia de la Colla, el 14 de novembre passat, després de dos anys sense presenciar diades a Vilanova i la Geltrú. Tornar a sentir el toc de castells i aplaudir les aletes amb l'esclat unànim de la plaça van ser moments de gran emotivitat, incrementada amb el record de l'estimat Miquel González. El millor de la jornada, sens dubte, va ser retrobar-vos a tots vosaltres amb la camisa groc terrosa i enfaixats, concentrats per afrontar la diada com un repte —quin gran repte!, tornar a alçar castells com si fos un nou inici, com si afron-

téssiu una diada històrica. Ho era, sens dubte.

Els castells tenen la capacitat de connectar persones que persegueixen un objectiu comú, persones diverses en gènere, edat, formació, professió, cultura, ideologia, interessos... poques activitats col·lectives constitueixen un retrat tan fidel a petita escala de la diversitat i la pluralitat de la societat. I aquestes connexions entre persones traspassen l'activitat pròpiament castellera, perquè teixeixen vincles i generen comunitat: aquesta és la grandesa dels castells.

Durant tots aquests llarguíssims mesos de pandèmia i d'incertesa per al fet casteller, els Bordegassos heu sabut mantenir la connexió; connexió amb la ciutat, sempre a disposar i fent visible el compromís social que us caracteritza com a colla. I connexió dins la mateixa entitat, amb la promoció d'activitats, l'elecció d'una nova junta i l'inici d'un nou projecte, en uns moments tan complexos com inèdits. No han estat temps fàcils per a la vida associativa en general, i sens dubte el món casteller se n'ha endut una de les pitjors parts.

Per això, us vull donar les gràcies. Gràcies per l'esforç, la lluita i la perseverança; per la vostra força, equilibri, valor i seny, perquè en aquests temps d'escassetat casteller heu sabut continuar fent pinya, mantenint vius els principis castellers i construint una base sòlida per tornar a bastir aviat nous èxits.

Tinc la impressió, benvolguda colla, que aquest final de temporada atípica ha estat un bon esperó per preparar l'any que ve, una nova temporada il·lusionant, amb la celebració del 50è aniversari. Desitgem que puguem tornar a gaudir dels castells amb regularitat, que és el que ens apassiona. Aquesta serà la millor manera de commemorar mig segle de trajectòria casteller amb el nom de Vilanova i la Geltrú.

Salut i castells!

“ I aquestes connexions entre persones traspassen l'activitat pròpiament casteller, perquè teixeixen vincles i generen comunitat: aquesta és la grandesa dels castells.

”

PRESI- DENT

Jaume Pujol
President dels Bordegassos de Vilanova

I ara... Què?

Ja tenim Can Pinyana pràcticament reformada i adequada a les noves necessitats. Ja li podem donar una projecció de futur, un futur que, per altra banda, ja és present. La reforma del local, ja no era sols una necessitat sinó un imperatiu, si més no, per poder anar més enllà i evolucionar socialment i com a entitat.

Cal remarcar que això ha estat possible, gràcies a l'aturada, a la bona gestió de juntes anteriors i a la col·laboració de molts bordegassos i bordegasses que han fet pales l'estima a la Groc terrosa i la seva entitat.

Però... i ara què?

Sí, ara tenim una eina fonamental d'imatge, cohesió i projecció. Però seria un greu error pensar que és únicament una eina de consum propi. La reforma del local és un gran actiu, que podem utilitzar per continuar creixent pensant sobretot

amb tots els bordegassos i bordegasses que ara no saben que ho seran, però...

En tenim prou amb això? Òbviament no! Ens cal molt més.

“ ...això ha estat possible, gràcies a l'aturada, a la bona gestió de juntes anteriors i a la col·laboració de molts bordegassos i bordegasses que han fet pales l'estima a la Groc terrosa i la seva entitat. ”

Hem de continuar creixent, amb molts àmbits i fer-nos realment grans i el local és simplement una eina més. Ens queda molt per fer, tot i que és també cert que des de fa temps anem pel camí

adequat; hi ha molts "Hems" encara per consolidar i per fer.

Hem de fer dels bordegassos un espai de trobada dels que sempre hi són i fer sentir com a casa els nous que venen. Un espai d'ambient diari i continuat, un espai de reunió, d'actes solidaris, de "quinto" i tertúlia, de Bonet, somriures, anècdotes i experiències, "d'oros i bastos", de retransmissions de futbol i castells, de debats i xerrades, esmorzars i vermut.

Hem de crear un ambient variat on tothom hi tingui lloc i sigui benvingut, sabent i acceptant el que representa formar part d'una entitat on el respecte pels altres, amb tot el que això comporta, és l'únic requisit fonamental que es demana per formar-ne part.

Hem de ser, com a colla castellera, pioners en activitats solidàries, capdavanters en temes de caràcter social, cultural i de lleure.

Hem de ser una colla amable, propera, però combativa i implicada si cal.

Hem de continuar sent actius en xarxes. La nostra presència és fonamental i així també anar augmentat els nostres seguidors arreu, per l'interès de les nostres publicacions on donem veu de qui som i quins són els nostres valors, valors que òbviament, s'han de fer notoris en el moment que travessem la porta de Can Pinyana.

Hem de ser combatius davant de les noves corrents d'annacrables ideologies de masclisme, desigualtats i intolerància que ens amenacen com a societat, fomentant més que mai els nostres valors democràtics, feministes, d'igualtat i solidaritat.

Hem de ser referència del món associatiu vilanoví, de la comarca i més enllà.

Hem de ser un exemple de treball en equip on les diferents generacions i pensaments no són una adversitat sinó un signe d'identitat, un valuós actiu que ens humanitza i ens fa més savis.

“

Hem de ser un exemple de treball en equip on les diferents generacions i pensaments no són una adversitat sinó un signe d'identitat, un valuós actiu que ens humanitza i ens fa més savis.

”

Hem de continuar units, tot sabent que la diferència d'opinió, la tolerància, el diàleg, el respecte i les aportacions de tots i totes ens fa més vius, més llestos i més forts.

Hem de crear grups de treball per aconseguir nous patrocinadors que ens permetin obtenir ingressos econòmics on poder desenvolupar nous projectes o bé mantenir els actuals amb més solvència, és fonamental trobar gent disposada a liderar aquesta àrea cabdal, per garantir la supervivència de la colla.

Hem de fer que tothom s'impliqui el la necessitat de fer-nos socis i sòcies, és un compromís amb la colla de present i com a projecte de futur, cal ser conscients que les despeses són elevades i les entrades de diners són bàsiques per mantenir aquesta estructura desenvolupar-la i donar-li projecció.

Hem de crear un nou grup d'equitat que doni relleu a l'actual i que faci efectiu un gran treballat de protocol d'igualtat que ja tenim acabat gràcies a la feina i dedicació de moltes Bordegasses, és importantíssim com a colla, desenvolupar-lo plantejar-lo a la colla, sentir-lo nostre, aprovar-lo i fer-lo efectiu.

Hem de fer que ningú es quedi mirant l'evolució de la colla, anem bé, però cal que més persones s'impliquin, et necessitem a tu.

Ens hem de preguntar totes i tots, que podem fer pels Bordegassos, com ens podem fer més grans.

Cal aportar noves idees debatre-les, treballar-les i si s'escau, aplicar-les i posar-les en pràctica.

Hem de tenir l'esperit d'innovació que es respirava a la llibreria Adarró a principis dels setanta, entre persones que molt probablement mai no van pensar que el que estaven creant arribaria a complir cinquanta anys i que canviaria la vida a tanta gent.

Ens cal mantenir aquell mateix caràcter innovador, que va revolucionar i canviar el món casteller, quan de sobte, vam aparèixer ... Sí, els Bordegassos van revolucionar el món casteller transformant i capgirant molts dels conceptes de l'època, assentant les bases del que serien les noves formes de fer en el panorama casteller i que totes les colles, tard o d'hora, van acabar imitant.

Un esperit evolutiu que per casualitat o causalitat, al cap de pocs anys ens va portar a ser una de les colles punteres del país, també en el rànquing casteller.

Ara, 50 anys després, ens cal més, molt més... Tenim la gent, el talent i la capacitat per arribar on vulguem arribar. No ens ho quedem mirant, serem tan grans com desitgem ser.

Participem totes i tots, d'una nova revolució bordegassa.

CAP DE COLLA

Sergi Pérez

Cap de Colla dels Bordegassos de Vilanova

Hola, Colla!

Fa uns dies em van encarregar escriure unes línies per a la nostra estimada Aleta. Haig de confessar-vos que m'he esperat a escriure-les un cop passada la nostra diada del Dia de la Colla. Volia saber què se sentia portant els castells i cantant-los a plaça, perquè havia fet un tastet amb l'actuació al nostre local el dia de la inauguració, però al nostre pati només hi érem nosaltres i tot i que va estar molt bé, com explicaré més endavant, no és el mateix.

Torno a l'inici. Quan a finals de gener ens vam presentar per agafar la colla, molta gent em deia: "Ara t'hi poses? Però si no podeu fer res". Jo sempre els deia que almenys abans d'acabar l'any tenia esperances de cantar algun castell, tot i que no ho tenia del tot clar. El que sí que teníem tots clar era el que volíem fer quan poguéssim assajar. Amb l'Anna López, el David Oliva i tota la tècnica i equip de pinyes vam decidir que, després d'estar parats

i sense saber quan arrancaríem, li donaríem molta importància a la tecnificació, tant de troncs com de pinyes. El fet d'estar tant de temps parats feia que gairebé comencéssim de zero i crèiem molt important fer la tecnificació per tornar a agafar rodatge, però també era una cosa que volíem anar mantenint perquè en altres etapes de la colla ens havia servit per anar treballant i preparant nous castellers. Lògicament tot estava supeditat a la maleïda pandèmia, i al quan ens deixaria començar.

La veritat és que ens ha fet bastant la guitza i, a l'espera de millors notícies, es va aprofitar la parada de l'activitat castellera per arreglar el local. Vull agrair a tota la gent que hi ha dedicat hores i esforç el magnífic local que ens ha quedat i del qual ens sentim molt orgullosos. I aquí faig una menció especial al nostre president Jaume Pujol, que des de les primeres converses que vam tenir, tenia clar que el local era primordial per donar vida a la colla i, vist el resultat, hem d'agrar-li tots plegats la feina que ha fet.

Seguint amb el que deia abans, la pandèmia va donar-nos una petita treva, i vam poder iniciar els assajos de canalla. Al trobar-nos amb la canalla vam veure la nostra realitat i la realitat de totes les colles castelleres: com ens havien crescut! I que com totes o la majoria de colles hauríem de començar amb la canalla que tenim i que fins que no trobéssim canalla nova i més petita hauríem de reforçar els castells.

Quan semblava que tot començava a anar bé, la pandèmia ens la va tornar a jugar i les xifres de contagis es van enfilars a Vilanova, precisament als volts de la nostra Festa Major. En aquests moments vam haver de prendre una decisió important. Hi havia colles que estaven fent pilars, en aquells moments es permetien grups de vint-i-cinc persones, i ens preguntaven si nosaltres faríem un pilar per Festa Major. Però el tarannà de la nostra tècnica i junta ha sigut sempre mirar primer per la salut de totes i tots, i vàrem decidir que no faríem un pilar per Festa Major, perquè creiem, a més, que quan tornéssim ho hauríem de fer tots junts i no només uns quants. Tot i això, vam fer uns actes molt emotius, simbòlics, sí, però que van deixar constància de les ganes que teníem de tornar quan poguéssim.

Per fi el dia 1 d'octubre i després de diferents decisions i canvis del PROCICAT i la coordinadora repreníem, aquest cop sí, els assajos, i ho fèiem tots i totes seguint les normes que ens imposaven. Totes i tots estàvem contents perquè els Bordegassos havíem tornat. Dies després, però, vam tenir una trista notícia, i és que ens deixava el nostre company casteller i membre de l'equip de pinyes José Jiménez. Era un cop molt dur per a tota la colla, i des d'aquí i allà on sigui li envio una forta abraçada i li dic que sempre estarà en el nostre record. Ningú volia que el primer que féssim els Bordegassos a la represa fos un pilar de dol, però tristament les circumstàncies es van donar així.

Tres assajos després de començar la represa va arribar la inauguració del local i la primera actuació que fèiem: vam tornar a fer castells i si bé van ser castells de sis, eren els primers que fèiem en molt de temps. Era per estar contents i era un primer pas per tal de seguir treballant i millorant. Ens vam marcar un nou objectiu, i va ser la diada del Dia de la Colla, i aquí reprenc el que us deia abans: els assajos

previs a l'actuació van ser durs, es va fer molta feina i es va treballar molt. La gent va respondre, i anàvem a plaça, a la plaça de les Cols en aquest cas, a fer el màxim que en aquest moment es podia. Vam descarregar tots els castells que portàvem: tres i quatre de set, torre de sis, cinc de sis i pilar de cinc, que vam acompanyar d'un pilar de dol en honor al Miquel González, que havia sigut graller de la colla.

Per acabar us diré que, a banda dels castells, en aquesta, la meva primera diada a plaça com a cap de colla, em quedo amb les emocions viscudes, l'entrada a plaça amb el toc de gralles, aixecar els castells davant la nostra gent, veure la nostra canalla decidida i el sentir de la plaça aplaudint els nostres castells. És molt emotiu, però veure les cares de felicitat, emoció i orgull de camisa de tota la colla encara m'omple més de felicitat. El resum: quan tots anem a una, quan hi ha unió, si ens ho creiem, si traiem l'orgull bordegàs i tenim tots plegats esperit de colla podem ser grans, MOLT GRANS.

AMUNT BORDEGASSOS!

“ ..quan tots anem a una, quan hi ha unió, si ens ho creiem, si traiem l'orgull bordegàs i tenim tots plegats esperit de colla podem ser grans, MOLT GRANS.

”

LA REHABILITACIÓ DEL LOCAL

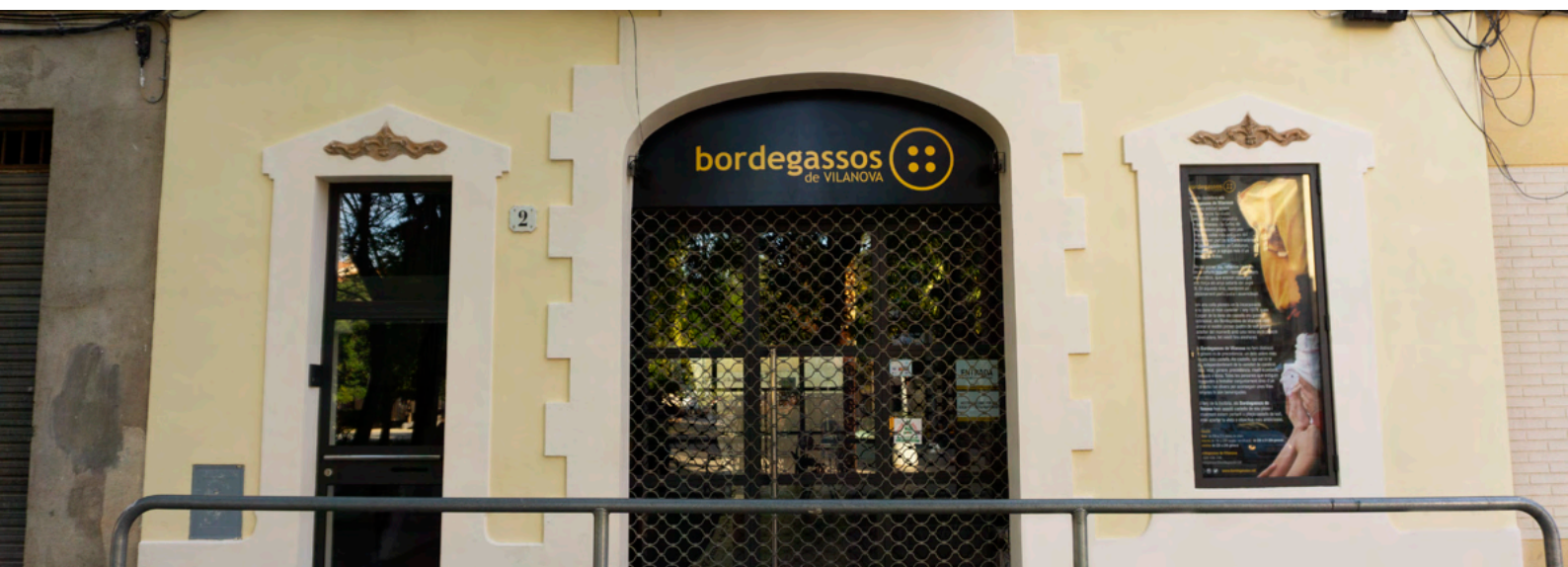
Jordi Llorens

Recordem el passat, vivim el present, il·lusionem-nos amb el futur.

L A PRÈVIA

L'any 1997, coincidint amb el 25è aniversari de la Colla, els Bordegassos adquireixen una part dels baixos de Can Pinyana, un immoble de la plaça de les Casernes que havia estat una vaqueria, anteriorment una casa d'hostes, i en aquell moment en desús. L'esforç econòmic per part de la colla, tot i l'ajut de les administracions de l'època, va ser gegantí. Can Pinyana estava gairebé

abandonat: al pati hi havia uns galliners, les parets del local i les bigues molt malmeses, i el terra no estava ni encimentat. En aquell moment es van executar importants obres d'adequació tant al pati com dins el local, instal·lació elèctrica, d'aigua, arranjament de goteres, lavabos, etc. La despesa va ser forta i la colla n'ha pagat la hipoteca fins fa ben pocs anys. De les hores en sa, el local s'ha anat mantenint amb unes mínimes actuacions per garantir-ne el funcionament.

LA FAÇANA

La rehabilitació de la façana era un projecte farragós que ja venia d'anys, en el que hi van estar implicades diferents juntes, així com els veïns i veïnes amb les quals la colla comparteix l'immoble. Una obra necessària que, per diferents esculls, la seva execució no acabava d'arribar. Finalment, les obres s'inicien el 2019. A la temporada 2020, la refotuda pandèmia ens estronca la seva inauguració.

EL LOCAL S'ENSSORRA!

Paral·lelament a la renovació de la façana, s'adonen que tant les diferents goteres com les esquerdes de la paret del pati van a més. Cosa preocupant, ja que la paret va cedint i començava a enfonsar-se cap al subsol. Un cop els tècnics i arquitectes en fan els seus mesuraments i en calcularen els riscos, s'inicien les obres per la seva reparació, tot esperant que la cosa no vagi a més i no s'hagin de fer obres molt més importants i costoses.

CUMPLEAÑOS FELIZ...

Feia temps que es buscava una solució al problema de la llum. Cada dos per tres a mig assaig salta el diferencial i quedem a les fosques per culpa del forn, del rentaplats o d'unes patates braves, amb el risc que això comporta. La Comissió de Patrocinis troba unes empreses disposades a refer la instal·lació elèctrica. A foc lent, i a cops molt lent, que mires sota l'olla si un cop d'aire ha apagat la flama, però no, la instal·lació anava tirant endavant.

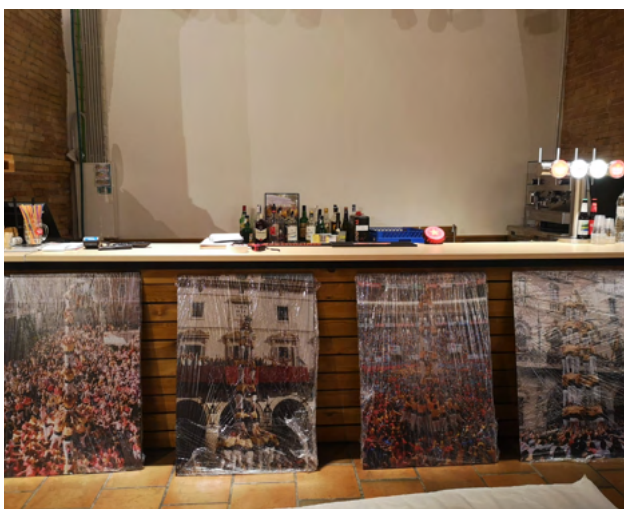

APROFITANT L'AVINENTESA

La nova junta decideix aprofitar per adequar una mica el local. Com que alguna cosa positiva havia de tenir la Pandèmia, la inactivitat i la impossibilitat d'assajar permetien que les obres de reparació es poguessin dur a terme sense entorpir el funcionament de la colla i, el que havia de ser una rentada de cara, va acabar sent un tractament de bellesa espoliant i rejuvenidor. Una cosa porta a l'altra i una mà de pintura es converteix en la fusta del sòcol nova, una barra, tirar l'antic traster per guanyar lloc, dignificar les arcades perquè recuperin tota la seva esplendor i, en definitiva, a les portes del 50è aniversari de la colla tenir un local on poder fer activitats amb condicions, obert a tothom i digne.

OH BENVINGUTS PASSEU, PASSEU

Per la decoració es va optar, d'alguna manera, que les imatges ens transmetessin més que les paraules, que contemplant-les ens endinséssim en un terreny de sensacions i records on cadascú en tragués la seva pròpia experiència, que a les portes del nostre 50è aniversari qualsevol persona quan entri al local sigui d'on sigui, vingui d'on vingui, s'impregni de la nostra història, el nostre tarannà i dels nostres valors.

SOC BORDEGÀS, SOC BORDEGASSA

Tot això hauria estat impossible sense la feina de molts bordegassos i bordegasses, dels que adquireixen el compromís en estar en càrrecs de responsabilitat, però sobretot, gràcies a les persones que sempre hi són, sempre que s'ha d'ajudar allà estan, que tenen aquell sentiment de pertinença, d'estima a la colla i a la seva gent, persones solidàries, cadascú dins les seves possibilitats i limitacions. Molts posen els seus coneixements professionals a disposició de la colla, d'altres, simplement "tinc dos braços i dues mans, que voleu que faci?". Brigada de pintura, de neteja, de fusteria, el que sigui. Això és el que fa gran la colla. És clar que els castells són importants, som una colla castellera, però més important és la gent, la nostra gent i els seus valors.

LA CANALLA

David Oliva Palos
Cap de canalla

Una canalla de represa

Després de quasi dos anys sense poder fer castells, iniciem una nova etapa, la represa, una etapa que marca el després d'una pandèmia que ha deixat empremta en la nostra societat i, a tots i a totes, en la nostra vida diària. Però, per desgràcia, això no ha acabat encara i ens envoltem de certes restriccions que a poc a poc ens fan possible tornar al nostre dia a dia amb una "nova normalitat". Hem pogut retrobar-nos, assajar tots plegats i, per fi, hem pogut tornar a omplir places i enlairar les nostres aletes al cel, per a nosaltres, per als nostres i per als que ja no ens acompanyen, que sempre seran presents en totes elles.

La canalla creix molt de pressa, això és inevitable, i és per això que quan acaba una temporada i en comença una de nova, constantment has d'anar treballant noves posicions i canalla nova que va entrant. La velocitat d'evolució no ens dona descans, però ara ens trobem en un moment més complicat. En aquests dos anys sense fer castells la canalla ha crescut molt i ha deixat de treballar certes posicions que els corresponien o que s'haurien d'haver anat treballant per anar avançant, i això ens porta a uns poms més grans del que estàvem acostumats.

Vam arrancar aquesta nova etapa amb els primers assajos i una actuació a porta tancada al pati del local, on només els membres de la colla i els seus acompanyants van poder presenciar com alçàvem els primers castells de sis amb el pom de dalt en el punt de mira de la tècnica.

El Dia de la Colla vam poder tornar a sortir a plaça, vam elevar els nostres primers castells davant del nostre poble, la nostra gent, després de quasi sis-cents dies sense poder fer-ho. La canalla ens va demostrar que si hi ha ganes, no hi ha barreres. Van treballar, es van envalear i van tornar a treure aquell orgull de canalla bordegassa fent l'aleta als primers castells de set. Les gralles ens van posar la pell de gallina, tancar pinya ens va tornar a donar la fermesa de la colla que som, i el públic ens va recordar que hem tornat i que ens estaven esperant per poder gaudir un altre cop de les nostres actuacions.

Tenim una canalla excepcional, implicada, valenta i treballadora, això no ho dubteu. Treballaran per superar les seves pors i superar-se dia a dia per poder fer els castells que la colla ens mereixem. Ara tenim molta feina, però entre tots la tirarem endavant.

“ Tenim una canalla excepcional, implicada, valenta i treballadora, això no ho dubteu. Treballaran per superar les seves pors i superar-se dia a dia per poder fer els castells que la colla ens mereixem. ”

Per acabar, m'agradaria fer una crida als pares i mares de la ciutat i dels voltants: ara més que mai les colles castelleres necessiten el suport de la població, necessiten tornar a socialitzar i créixer, i és per aquest motiu que totes les colles castelleres seguim un protocol per fer segura la nostra activitat, una activitat que per a molts és una part de la nostra vida. Una activitat que ens ha unit a molts i ens ha fet conèixer persones meravelloses. És per això i per moltes coses més que us recomano venir a provar-ho i enamorar-vos d'aquest món, que per a molts és meravellós.

**BORDEGASSOS, BORDEGASSES I
CANALLA BORDEGASSA,
SEMPRE AMUNT!**

“ una activitat que per a molts és una part de la nostra vida. Una activitat que ens ha unit a molts i ens ha fet conèixer persones meravelloses.

”

50 è ANIVERSARI

Miquel Àngel Arnal
Comissió del 50è

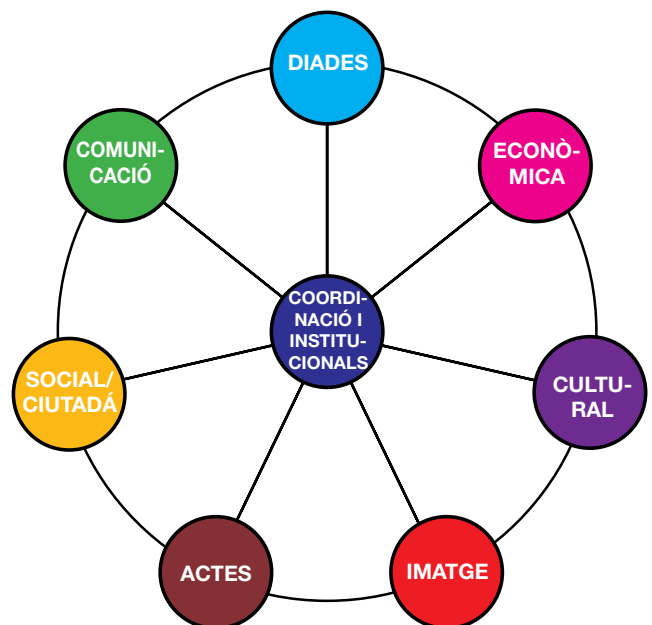
La primera activitat programada per a la celebració del cinquantenari ha sigut el concurs de cartells, que s'ha portat a terme aquest passat mes d'octubre. El cartell "50 anys ens miren" n'ha resultat el guanyador.

Quatre anys abans, l'octubre del 2018, es va fer la primera reunió del que després hem anomenat Comissió del Cinquantenari. En aquesta reunió, entre d'altres, hi van participar tres bordegassos que són a la colla des dels seus inicis, el Kanco, el Víctor Capdet i el Pere Gassó. Es van comentar molts temes, alguns dels quals ens han servit de guia per definir alguns dels objectius a treballar fins el dia d'avui. Entre ells cal destacar un programa d'actes en format llibre, una exposició fotogràfica i activitats culturals en les quals reflectiríem els canvis en què els bordegassos hem estat pioners. Unes diades amb la participació d'aquelles colles amb les quals hem mantingut d'alguna manera un lligam durant aquests anys. I que ens calia treballar un pressupost extraordinari dedicat exclusivament al cinquantè aniversari per evitar incrementar la despesa, a la junta de l'any de l'aniversari.

Després d'aquesta primera, es van realitzar diverses reunions obertes a tota la colla. Treballar en equip i amb moltes persones que durant aquests anys han passat per la colla ha sigut molt enriquidor per al resultat final. Una cinquantena de propostes són les que vam registrar. Moltes gràcies a totes les persones que hi vàreu participar. Després de

fer l'anàlisi de cadascuna, vam creure necessari dividir els treballs en set comissions. Aquestes serien les encarregades de portar a terme els diferents actes i activitats del cinquantenari.

ORGANIGRAMA I DISTRIBUCIÓ DE LES DIFERENTS COMISSIONS DE TREBALL

Amb aquesta organització i en els últims tres anys s'han anat treballant i definint els diferents actes del cinquantenari. En volem destacar:

1972/2022

BORDEGASSOS 50È ANIVERSARI

VILANOVA I LA GELTRÚ

- L'acte de presentació del cinquantè aniversari amb la màxima representació institucional possible.
- La creació d'una escultura com a regal institucional que reflectís l'esforç comú, el treball en equip i també l'herència generacional.
- Un projecte per a les escoles al voltant del fet casteller i els seus valors socials, cívics i solidaris.
- La creació del logo, el marxandatge i una imatge i comunicació propis a les xarxes per a l'any 2022.
- Cedir a l'Arxiu Comarcal tota la documentació de la colla.
- La realització de diferents programes de ràdio i televisió.
- Diades castelleres amb especial èmfasi en la de les Neus i la de Sant Jordi.
- Dedicar un cap de setmana a la gralla amb un concert i una diada centrada en totes les persones que en un moment o altre han tocat l'aleta dels nostres castells amb la seva gralla o tabal.

- L'adequació del local social per reflectir d'una manera molt especial aquests cinquanta anys.

- I, per últim, acompanyar l'Ajuntament en l'adhesió de la candidatura dels Bordegassos de Vilanova a la Creu de Sant Jordi 2022, aprovada per unanimitat amb motiu del nostre cinquantè aniversari i en reconeixement a la nostra trajectòria castellera i cívica.

Durant aquests quatre anys hem treballat sempre en paral·lel però al costat de les diferents juntes de la colla a les quals hem anat informant de totes les passes que anàvem fent i assolint. Sempre ens han donat tot el suport necessari i s'han implicat en la comissió i el projecte.

Ara ha arribat el moment de començar a gaudir del nostre cinquantè aniversari. De posar-nos amb tot l'orgull aquesta camisa amb botons negres que tantes persones han portat abans que nosaltres. Bordegassos i Bordegasses, moltes felicitats per aquest aniversari, i ara sí, celebrem junts aquests cinquanta anys que ens miren.

bordegassos
de VILANOVA

CALENDARI dels ACTES del 50è ANIVERSARI dels BORDEGASSOS de VILANOVA

2022

GENER	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY	JULIOL	AGOST	SEPTEMBRE	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

PROGRAMACIÓ

- 19 de març Presentació dels Actes del 50è Aniversari (Auditori Eduard Toldrà)
Regal institucional
Cartell commemoratiu
Programa/Llibre
Marxandatge
- 26 de març Assemblea de la CCCC (Auditori Eduard Toldrà)
- Del 16 de juliol al 3 de setembre Exposició 50è Aniversari*
- 4 d'agost Convit a la Festa
A càrrec de:
Sixte Moral
Bienve Moya
Josep M. Ràfols

DIADES

- 2 d'abril Prèvia de Sant Jordi
Castellers de Castellsdefeis
Minyons de l'Arboç
- 23 d'abril Diada de Sant Jordi
Matinades
Col·locació d'una placa a la Llibreria Adarró
Foto de grup
Acte institucional
Diada Castellera
Castellers de Barcelona
Joves de Valls
Nens del Vendrell
Sopar/Festa
- 11 juny
Diada dels Orígens plaça Soler i Gustems
Falcons de Vilanova
- 18 i 19 de juny La Grallada
18 de juny Concert de Galles (Auditori Eduard Toldrà)
19 de juny La Grallada
Esmorzar de la Grallada
Cercavilla
Entrada a plaça
Diada Castellera
Jove de Tarragona
Castellers de Sant Cugat
Moixiganguers d'Igualada
- 30 de juliol Diada de les Neus
Jove de Tarragona
Castellers de Vilafranca
Colla Joves Xiquets de Valls
Acte institucional
- 18 de setembre Diada Albert Salvany
Nens del Vendrell
Castellers de Sabadell
- 13 de novembre Dia de la Colla
Minyons de Terrassa
Minyons de l'Arboç
Sagals d'Osona

ACTES CULTURALS

- 17 de setembre Acte Caps de Colla
- 7-14 de maig Acte cultural a concretar
- 4 de juny Conferència: Els diferents tocs de Castells
- 10 de setembre Taula Rodona amb els diferents Regisors i Regidores de Cultura dels últims 50 anys*
- 29 d'octubre o 5 de novembre Acte cultural a concretar

ALTRES ACTES

- Concert del 50è aniversari**
Coorganitzat amb la FME
- Lliurament de la Creu de Sant Jordi als Bordegassos de Vilanova**
Generalitat de Catalunya
- Sopar de Cloenda de la temporada i dels actes de celebració del 50è aniversari de la colla**

* Per confirmar

** Data a concretar

Farem castells, a la vilanovina

Jordi Castañeda

Al cap de pocs dies de tancar-nos a casa, aquell març del 2020, la revista Castells em va demanar un text sobre com veia tot allò que ens estava (i ens està) passant. Això de la bola de vidre se'm dona molt malament, perquè vaig fracassar estrepitosament amb el pronòstic. Finalment, hem estat mooolt més temps del que jo pensava (i segur que com molts d'altres pensaven). A poc a poc, vam anar veient que això s'allargaria i que la nostra activitat seria una de les més perjudicades en la represa. Afortunadament, a la nostra colla ens va agafar amb la hipoteca del local pagada i les finances raonablement bé.

Avui, L'Aleta em demana com penso que sortirem d'aquesta època. Resumint, jo crec que ens en sortirem bé des de la nostra òptica vilanovina del "fer castells". Vull dir que estic convençut que la gran majoria de gent de la colla aprecia "fer castells" amb la gent que l'envolta (els veïns, el lampista de casa, el pintor de confiança, el company de feina, la pastissera d'aquella cantonada...) per davant d'altres consideracions —ben legítimes— com fer un castell més alt que l'any passat. En aquell article de la revista Castells que us comentava a l'inici, parlava del fenomen que anomenava esporteller, és a dir, la persona que sobretot valora el fet esportiu que tenen els castells. Per a aquest, cal progressar aviat, cal ser el primer a tornar a fer un pilar de cinc, castells de vuit, castells de nou... i això exigeix un ritme alt.

Si la nostra fos una colla d'espostellers sí que veuria més magra la recuperació, però en aquest cas penso que el vinagre vilanoví ens anirà bé. Aquest enfotres del mort i de qui el vetlla farà que sapiquem mantenir una colla cohesionada fent cas-

tells que encara no arribin al nostre sostre. Estic convençut que l'entitat mantindrà el tremp malgrat que els castells no siguin encara els que ens toquen. El Jaume Pujol i la seva junta han fet molta bona feina durant els mesos que hem estat sense fer castells: han sabut mantenir el caliu i han culminat amb èxit el titànic esforç de remodelar el local i posar-lo ben lluminós per al 2022, quan celebrem 50 anys.

Com que el nostre factor competitiu no ha estat mai gaire exacerbat, no pateixo gens per si tornarem a fer castells. A poc a poc, quan tots plegats puguem endreçar una mica les nostres vides (i les de la canalla!), quan els negocis tornin a rutllar o quan no hàgim de patir tant per si ve una nova onada pandèmica, per si perdo la feina a la Mahle o per si em costa de pagar els autònoms... tirarem endavant en la mesura que el nostre voltant vagi fent. De moment, anirem fent, sense presses i mantenint l'esperit de colla ben alt, gràcies a un local fantàstic, a la bona gestió de La Soca i a les iniciatives variades de la junta.

“ De moment, anirem fent, sense presses i mantenint l'esperit de colla ben alt, gràcies a un local fantàstic, a la bona gestió de La Soca i a les iniciatives variades de la junta. ”

El món casteller

Amb tot, sí que crec que el món casteller en general notarà aquesta pandèmia, com d'altra banda és de preveure. Les colles grans tiraran amunt aviat (com ja estan demostrant), entre les mitjanes hi haurà de tot i les petites costarà més que creixin. A mi, particularment, no em lleva la son que una o deu colles pleguin. No penso que hagi de ser cap drama. Algun motiu podràs hi deu haver: segurament els problemes ja venien d'abans i la pandèmia els ha accentuat, potser no han acabat d'arrelar o potser els castellers i castelleres han descobert que els agrada més cantar en una coral o ballar sardanes, per exemple. No passa res! La gent ha de ser feliç amb allò que fa... i si t'agrada més pujar muntanyes que fer castells, doncs endavant! En tot cas, qui vulgui fer castells segur que podrà trobar una colla nova on fer-ne.

Dins de com ens en sortim (quant al món casteller) d'aquesta pandèmia, el que més m'amoïna és l'any llarg i preciós, sense activitat a les places, que hem perdut per debatre coses que el dia a dia no ens havia deixat abordar amb temps. Parlo, per exemple, dels drets d'imatge i, de retruc, del paper de la Coordinadora de Colles Castelleres. Són temes que perfectament hauríem pogut afrontar amb reunions colla a colla, sectorials o territorials via Zoom. Lamentablement, tornarem a l'activitat a les places sense haver fet net d'aquestes polèmiques, fet que vol dir que retornaran en un moment o altre. Ignoro qui havia de tirar del carro i potser érem les colles les qui ho havíem d'haver impulsat. O potser no hi havia cap carro per estirar. No ho tinc clar. El que sé segur és que a Vilanova, els Bordegassos afrontem aquests 50 anys del 2022 ben motivats, amb un programa d'actes impressionant que s'allargarà tot l'any i on (esperem-ho!!!) hi pugui haver actuacions castelleres memorables!

Arribar per quedar-se

Roger Feliu

Hi ha qui és per adopció, acceptació o arrelament, i n'hi ha d'altres que ho són per naixement. Això, com és natural, genera diferents perspectives a l'hora de valorar formar part d'una comunitat, grup o associació. Als Bordegassos, passa exactament el mateix, molts castellers i castelleres són segones i terceres generacions. Desconec quina perspectiva poden tenir aquests del que ja han estat (molt encertadament) ensenyats des dels primers records i, també, quins matisos pot haver-hi amb la perspectiva que generen els bordegassos un cop la descobreixes essent un nouvingut. El cas és que soc, com molts dels castellers de la nostra colla, un d'aquests nouvinguts, i això em dona un privilegi, que és explicar què és ser una peça relativament nova en el que conforma el trencaclosques groc terrós.

Què és arribar? Només nervis a la panxa? Necessitat de descobrir l'ambient casteller fins ara desconegut? Tots els seguidors que se sumen a l'Instagram i al Twitter? D'això ningú no en parla, però també és part de ser un nouvingut. Tanmateix, són igual d'intangibles els seguidors d'una xarxa social com els nervis a la panxa abans del primer assaig general. Els seguidors no són, però, res més que números. Que què vull dir amb això? Que viure i recordar el primer assaig casteller és una sensació que, personalment, m'ha aportat una valentia i capacitat vital incomparable a altres sensacions. I, talment com aquesta sensació té lloc només un cop a la vida del casteller, la companyonia i força de la colla sí que és perdurable al llarg dels anys.

És d'aquesta manera com el primer assaig té una unicitat immutable, i tot l'aprenentatge individual i col·lectiu que t'aporten els Bordegassos és treballat dia rere dia i és per a tota la vida. I qui hi vol re-nunciar? Ningú! Considero que és aquest

el moment en què els itineraris dels nouvinguts i dels vete-rans conflueixen, i on ambdós personatges saben que formar part de la colla és nodrir-se dels valors de les causes socials que aquesta defensa, de la cultura popular, l'autogestió i l'esforç col·lectiu per assolir grans reptes. I és, també, el moment clau pel Nouvingut: entén que als Bordegassos no s'hi va només a fer castells, no s'hi defensa només un no-escut o una bandera, entén que és un estil de viure i compartir moments i, definitivament, comprèn que el seu arribar ha sigut per quedar-se.

“ És d'aquesta manera com el primer assaig té una unicitat immutable, i tot l'aprenentatge individual i col·lectiu que t'aporten els Bordegassos és treballat dia rere dia i és per a tota la vida. ”

des de 1972, de groc terrós, sense escut i amb botons negres

AGRAÏMENTS:

Olga Arnau	Maite Gomà
Jaume Pujol	Yoko Ono
Sergi Pérez	Arnau Salvó
David Oliva	Carla Molas
Jordi Llorens	Marc Ortiz
Roger Feliu	Marina Morell
Jordi Castañeda	Miren Diodati
Miquel Àngel Arnal	Albert Blanes

PATROCINADORS:

AMB LA COL-LABORACIÓ DE:

